

[Bente Søltøft]

januar 1987, og hvori regeringen bl.a. opfordres til at arbejde for, at Ligestillingsrådet styrkes gennem ressourcer og kompetence til at behandle sager om lige løn og lige behandling.

Forslaget indebærer, som fru Helle Degn også nævnte, at Ligestillingsrådet tillægges yderligere kompetence, også til at behandle ligeløn, og i den forbindelse har rådet ret til at indhente oplysninger f.eks. i fagforeninger og hos arbejdsgivere. Det er vi ganske godt tilfredse med i SF, for ligeløn har jo aldrig været kvindens privilegium – det skulle da være at få en lige så dårlig løn som alle de andre kvinder.

En af de primære hindringer for kvinders ligestilling er, at kvinder i langt mindre grad er økonomisk uafhængige end mænd, og denne økonomiske afhængighed for kvinder får en afgørende indflydelse på deres liv nu og fremover.

I lovforslaget foreslås det endvidere, at det pålægges statslige, amtskommunale og kommunale myndigheder at arbejde med ligestilling, men det er ikke nærmere angivet hvordan. Hvis det kun handler om at nedsætte ligestillingsudvalg bemeldte steder, er det i hvert fald ikke nok. Et ligestillingsarbejde de steder må bygge dels på et rekrutteringsarbejde for at skaffe flere kvinder ind på mellemlider- og lederstillinger, dels på en målrettet efteruddannelsesindsats.

SF kan tilslutte sig, at Ligestillingsrådet nu på eget initiativ kan tage sager op vedrørende ligestilling. Vi synes f.eks., det ville være helt relevant at undersøge, om det er skik blandt arbejdsgivere i dette land at afkræve kvinder erklæringer om, at de er steriliseret eller ikke agter at få flere børn, før de kan ansættes. Det var jo et tilfælde, at HK hørte om den i dagspressen omtalte sag, og det var heldigt, men det er langt fra betryggende, at kun tilfældet råder, når kvinder på denne måde udsættes for retsløshed.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det ikke, hvordan Ligestillingsrådet skal støttes med ressourcer, og det er jo væsentligt, at den foreslåede udvidelse af rådets kompetence og dermed dets aktiviteter også følges op af en bedre personalemæssig normering.

Hans Jørgen Holm (V):

Det foreliggende lovforslag – sammen med nogle flere punkter på dagsordenen i dag – er jo et led i gennemførelsen af ligestilling mellem

mænd og kvinder og derfor en naturlig opfølgning af den proces og en tilpasning af lovgivningen til udviklingen i samfundet.

Vi vil fra Venstres side gerne støtte forslaget, som jo er en opfølgning af dagsordensbeslutningen fra sidste år.

Af de mere tekniske ting i forslaget er der en enkelt ting, vi godt vil gøre en bemærkning om, og det er, at Ligestillingsrådet af egen drift kan tage sager op. Det er en sag, som ikke er uden problemer. Der kan være fordele ved det, men det kan altså også betyde, at man går tæt på den enkelte person.

Men vi vil støtte lovforslaget, og så kan vi se på enkelthederne i udvalget.

Lone Dybkjær (RV):

Da mit partis ordfører ikke kan være til stede, skal jeg på partiets vegne komme med nogle kommentarer til lovforslag nr. L 174.

Jeg synes, det er en meget fin forbedring af lovgivningen, der er foreslået her, og jeg tænker navnlig på § 1, stk. 2, om, at offentlige myndigheder inden for deres område skal arbejde for ligestilling, og at de kan iværksætte særlige foranstaltninger.

Det er for mig det fuldstændig centrale i lovforslaget, og jeg synes, det er godt, at det er taget frem. Jeg vil i tilknytning til det sige, at så er det også vigtigt, at man inden for de enkelte områder får udarbejdet konkrete handlingsplaner.

Der findes utrolig lidt statistik på dette område, og med det mener jeg, at der ikke findes meget om, hvordan aldersfordelingen inden for de enkelte departementer, ministerier og styrelser egentlig er, hvordan fordelingen mellem mænd og kvinder er, hvordan man overhovedet forestiller sig udviklingen.

Derfor mener jeg, det er nødvendigt først og fremmest at få udarbejdet et statistisk grundlag, sådan at vi kender aldersfordelingen inden for ministerierne og kan kigge på, hvilke muligheder der er for rekrutteringen også til chefstillingerne.

Det, vi i hvert fald kan se ud fra det meget spinkle materiale, vi har – og det er en undersøgelse, der er lavet af Benedicte Maegaard, og som er offentliggjort i Nordisk Administrativ Tidsskrift nr. 3 1987 – er, at det kommer til at tage utrolig lang tid, hvis der ikke sættes en særlig proces i gang. Hvis man regner på Benedicte